

DECIZIA nr.78
din data de **16.05.2007**

Directia Generala a Finantelor Publice a jud. Cluj a fost sesizata prin adresa nr./26.04.2007, de catre Activitatea de Inspectie Fiscala Cluj asupra aspectelor cuprinse in contestatia formulata de **S.C. D S.R.L.** cu sediul in, jud. Cluj, CUI, impotriva Deciziei de impunere nr. .03.2007, emisa pe baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de.03.2007.

Contestatia are ca obiect suma de **lei** stabilita prin decizia de impunere ca obligatii suplimentare de plata, constand in:

- impozit pe profit lei;
- majorari de intarziere impozit pe profit;
- taxa pe valoarea adaugata -;
- majorari de intarziere TVA -.

Directia Generala a Finantelor Publice a jud. Cluj constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de **art.176, art.177 (1) si art.179(1) din O.G. nr.92 /24.12.2003/R- privind Codul de procedura fiscala**, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de **S.C. D S.R.L.**

I. Petenta contesta suma de **lei** solicitand anulara deciziei de impunere, pe urmatoarele motive:

1). Nu au fost respectate disp. art.99 (1) din C.pr. Fiscala, contribuabilul nu a fost instiintat în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspectie fiscală.

2). Au fost incalcate disp. art.102 din C.pr. fiscala: "*Durata efectuării inspectiei fiscale [...] nu poate fi mai mare de 3 luni.*" Inspectia fiscala a durat 5 luni - perioada .10.2006-.03.2007.

3). In ce priveste perioada supusa inspectiei fiscale, s-au incalcat disp. art. 96 din C. pr. Fiscala", conf. disp. art.128 C.pr. fisc. -termenul de prescriptie este de 5 ani.

- stabilirea obligatiei de plata a sumei de lei, Anexa 4 la raport, apare ca fiind lipsita de temei legal; art.24 C.pr. fisc. - prevede in mod clar prescrierea ca fiind o modalitate de stingere a obligatiilor fiscale.

- se solicita anulara obligatiei de a achita suma de lei TVA aferent depasirii cheltuielilor de protocol pentru 2001, ca obligatie prescrisa, cu anulara majorarilor de intarziere aferente.

4). Petitionara solicita anulara impozitului pe profit in suma de **lei** si a majorarilor de intarziere aferente in suma de **lei**, pe motiv ca, "*la data la care avea scadenta de plata aceasta suma, societatea inregistra un impozit pe profit platit in plus in suma de lei*"

- se sustine ca aceasta obligatie nu trebuia inclusa in Decizia de impunere, ci in conformitate cu disp. art.112, al.(4) din Codul de procedura fiscala" *Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce*"

5). Se solicita anulara sumei de lei TVA, aferent facturilor fiscale emise de SC Q SRL si SC U SRL si a majorarilor de intarziere in valoare de peste lei- nestabilite clar si exact.

In sustinerea solicitatii, se invedereaza urmatoarele aspecte:

- dispozitiile legale invocate, respectiv art.32(1) si art.26(2) din Legea 523/2002 privind regimul accizelor precum si art. 62(1) din HG 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a L345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, au fost abrogate prin disp. art.298 ale L. 571/2003 privind Codul fiscal. - deoarece OUG 128/2001 si L.523/2002 pentru aprobarea OUG 128/2001- privind regimul accizelor au fost abrogate, se considera incorect ca societatea sa nu aiba dreptul de a-si deduce TVA aferent celor trei facturi.

- modul de dobandire al facturilor fiscale speciale era strict reglementat, se comandau doar prin D.G.F.P. judetene, pe baza de justificare, se tipareau doar de Imprimeria Nationala, ceea ce a creat disfunctionalitati in zilele imediat urmatoare datei de 01.09.2002 (documentele au sosit pentru prima data

la D.G.F.P. judetene la cateva zile dupa data de 01.09.2002, lipsand cu desavarsire, lucru ce s-a intamplat inclusiv la Cj)

- se recunoaste obligativitatea utilizarii facturilor speciale pentru a se controla "circuitul" produselor conorm disp. art.32, al.(8), inasa, se mentioneaza ca aceasta fapta a fost intre timp dezincriminata, astfel, sanctiunea ne mai subzistand, si sanctiunea nededucerii TVA aferenta acestora facturi apare ca lipsita de temei.

- se afirma ca facturile pentru care s-a stabilit obligatia de plata a TVA au fost emise la data de 05.09.2002, 07.09.2002, respectiv 15.09.2002-cand D.G.F.P. S, respectiv H, de care apartin furnizorii, nu era in masura sa puna la dispozitie aceste formulare cu regim special.

Astfel, in ce privesc facturile fiscale seria si nr. SB /05.09.2002 si SB /07.09.2002, se mentioneaza ca:

- s-a solicitat furnizorilor inca de la data primirii primei facturi (05.09.2002) sa se puna la dispozitie facturi fiscale inscriptionate pe diagonala cu sintagma "uleiuri minerale".

- la data de 06.09.2002 s-a primit de la furnizorul din S adresa nr. .09.2002 prin care prin care se aduce la cunostinta ca pentru livrarea facuta in data de .09.2002, societatea nu este in masura sa emita factura fiscala inscriptionata pe diagonala cu sintagma "ULEIURI MINERALE" deoarece inca din data de 27.08.2002 s-a solicitat si achitat c/v acestor documente,..., dar nu va intra in posesia lor mai devreme de 10.09.2002 deoarece Imprimeria Nationala nu face fata solicitarilor.

- tot prin aceasta adresa se mentioneaza ca din explicatiile primite de la D.G.F.P. S, pentru a nu se intrerupe activitatea, pana la primirea noilor documente, se pot utiliza cele existente.

Contestatoarea anexeaza in copie adresa nr. 06.09.2002 primita de la furnizorul SC U SRL precum si dovada ridicarii documentelor in data de 09.09.2002 de la DGFP S, respectiv "Avizul de insotire a marfii" pe care s-a in scris "Achitat OPL...".

Factura fiscala seria si nr.HR 09.2002 emisa de SC Q SRL, pe care apare mentiunea:"*Factura fara regim special "ULEIURI MINERALE" din lipsa stoc M.Finantelor, se va inlocui in momentul primirii facturierelor*"- nu a mai fost inlocuita deoarece administratorul societatii furnizoare a decedat.

Se sustine ca, in mod legal aceste facturi sunt inregistrate in contabilitatea societatii contestatoare si a furnizorilor, acestia achitand sumele reprezentand TVA, si in mod corect si legal considera ca i se cuvine deducerea TVA-ului aferent facturilor.

6). Pana la solutionarea cererii, doar pentru suma de impozit pe profit si majoari aferente de lei, se solicita, in temeiul art. 185, al.(2) din C. pr. Fiscala, suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat.

II. Din Raportul de inspectie fiscala ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, rezulta urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit.

- in baza constatarilor prezentate detailat la Cap. III, pct. 3.1. din raportul de inspectie fiscala, organele de control au stabilit pentru anul 2005 o diferenta suplimentara la impozitul pe profit in suma de **lei**.

Se precizeaza ca, la data la care avea scadenta la plata acesta suma -15.02.2006, societatea inregistra un impozit pe profit platit in plus in suma de lei

Temei de drept: L.571/2003 art.21 lit.i) si art.24.

L 571/2003 art.7 pct.33 lit.c), art.24 (1), art.24 pct.15

Pentru perioada 01.01.2006-30.06.2006 s-a stabilit o diferenta suplimentara la impozitul pe profit in suma de **lei**

Situatia privind impozitul pe profit suplimentar si calculul accesoriilor aferente este prezentata in anexa 3 la raport.

In conformitate cu prevederile art.115 din OG 92/2003/2/2005 privind Codul de procedura fiscala, s-au calculat majorari de intarziere in suma de **lei** (anexa 3 la raport)

2. Referitor la modul de respectare a prevederilor legale referitoare la stabilirea dreptului de deducere a TVA.

- in luna septembrie 2002 societatea s-a aprovizionat cu uleiuri minerale de la un nr. de 2 furnizori fara ca facturile fiscale eliberate sa fie conforme cu prevederile legale in vigoare in perioada respectiva.

- persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adaugata, pentru achizitiile de bunuri supuse accizelor de pe exemplarul original al facturii fiscale speciale, [...] vizat de supraveghetorul fiscal.

- societatea si-a dedus, in mod nejustificat un TVA in suma de **lei**, situatia este prezentata in anexa 4 la raport.

Temei de drept:art.32, al.1 din Legea 523/2002; art.62 (1) din HG 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata

3. Referitor la TVA aferenta cheltuielilor de protocol.

Se considera ca au fost incalcate urmatoarele prevederi legale:

- art.2, al.3, lit.b din OUG 17/2000-privind taxa pe valoarea adaugata ;

- pct.1.8 din HG 401/2000 privind Normele de aplicare a OUG 17/2000 (valabile pana la data de 31.05.2002 cand TVA a fost reglementata de Legea 345/2002), [...] Depasirea plafonului reprezinta operatiune impozabila. Taxa pe valoarea adăugată aferentă depășirii plafonului se include în decontul întocmit pentru luna în care contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au depus bilanțul contabil anual, dar nu mai târziu de termenul legal de depunere a bilanțului.

- conform anexei nr. 5 la raport, in luna aprilie 2001, aferent depasirii cheltuielilor de protocol pentru anul 2000, s-a calculat si colectat un TVA suplimentar in suma de **lei**.

Prin anexa 4 la raport- se prezinta Situatiia privind TVA stabilita suplimentar in suma de **lei**, ce cuprinde:

- lei TVA dedusa in mod nejustificat- facturi fiscale fara specificatia"Uleiuri minerale";
- lei TVA aferenta cheltuielilor depasire protocol;
- lei TVA aferenta lipsei in gestiune.

Aferent sumei de **lei** TVA suplimentar, in conformitate cu prevederile art.115 din OG 92/2003/R/2005 s-au calculat majorari de intarziere in suma de **lei** si penalitati de intarziere in suma de **lei**.(anexa 6 la raport).

III. Luand in considerare constatările organelor de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si de catre organele de control, se retin urmatoarele:

1). Motivul invocat de societatea contestatoare prin care sustine ca nu au fost respectate disp. art.99 (1) din C.pr. Fiscala, se constata a fi nefondat, intrucat, potrivit dispozitiilor **art.100, al.(2), lit.b din OG 92/2003/R/2005**: "*Comunicarea avizului de inspectie fiscala nu este necesara: b) în cazul unor actiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii*"- inspectia fiscala la **SC D SRL** s-a efectuat urmare adresei nr.06.2005 emisa de catre Garda Financiara- Comisarul Regional si inregistrata la DGFP sub nr. (cap. I, lit.a din raportul de inspectie fiscala).

2). Argumentul potrivit caruia au fost incalcate disp. art.102 din C.pr. fiscala: "*Durata efectuării inspectiei fiscale [...] nu poate fi mai mare de 3 luni*", nu poate fi luat in considerare la solutionarea favorabila a cauzei, deoarece, prelungirea perioadei actiunii de inspectie fiscala, "*datorita efectuarii unor alte activitatii*" asa cum se mentioneaza prin raport la cap.I, lit.d), nu este de natura a atrage nulitatea actelor intocmite cu aceasta ocazie.

3). In ce priveste suma de lei TVA.

In fapt, din continutul raportului de inspectie fiscala se retine ca, in baza art.2, al.3, lit.b din OUG 17/2000-privind taxa pe valoarea adaugata si pct.1.8 din HG 401/2000 privind Normele de aplicare a OUG 17/2000, organele fiscale au determinat si stabilit suma de **lei TVA** aferent depasirii cheltuielilor de protocol pe anul 2000, TVA necollectat de contribuabil pana la termenul limita de depunere a situatiilor financiare -30.04.2001. Suma trebuia inclusa in decontul privind taxa pe valoarea adaugata din luna aprilie 2001 si avea termen de plata scadent la data de 25.05.2001 (anexele 4-6 la raport).

Societatea contestatoare sustine ca s-au incalcat disp. art. 96 si art.128 din C. pr. fiscala, deoarece inspectia fiscala se efectueaza in cadrul termenului de prescriptie de 5 ani iar stabilirea obligatiei de plata a sumei de lei apare ca fiind lipsita de temei legal, art.24 din C.pr.fiscala prevede prescrierea ca fiind o modalitate de stingere a obligatiilor fiscale.

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au fost in drept, potrivit legii, din punct de vedere al termenului de prescriptie, de a stabili prin decizia impunere emisa la data de TVA aferent depasirii cheltuielilor de protocol pe anul 2000, necolectat de contribuabil pana la termenul limita de depunere a situatiilor financiare -30.04.2001.

In drept, spetei in cauza ii sunt aplicabile dispozitiile legale prevazute la **art. 23, art. 89 si art. 90 din O.G. nr.92/2003/R/2005 privind Codul de procedura fiscala**, potrivit carora:

Art.23 Nasterea creantelor si obligatiilor fiscale.*(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează. (2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.*

Art. 89 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale.*(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.[...]*

Art. 90 Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale.*[...](2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale.*

Fata de situatia de fapt si de drept se retin urmatoarele:

- luand in considerare prevederile **art.23**, se constata ca momentul in care s-a nascut creanta fiscala este momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează, in cazul in speta”**nu mai târziu de termenul legal de depunere a bilanțului**” (30.04.2001)- pct.1.8 din HG 401/2000 privind Normele de aplicare a OUG 17/2000.

- avand in vedere dispozitiile **art.89** si tinand cont de momentul in care s-a nascut creanta fiscala, se retine ca termenul de prescriptie a dreptului organului fiscal de a stabili obligatia fiscala in cauza a inceput sa curga de la data de 01.01.2002 si se prescrie in termen de 5 ani, dar, tinand seama si de prevederile **art.90** “...pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale (18.10.2006) și momentul emiterii deciziei de impunere (23.03.2007) [...]**termenul de prescripție se suspendă**”, se constata ca dreptul organului fiscal de a stabili obligatia fiscala nu a fost prescis, obligatia fiscala in suma de **lei TVA** fiind stabilita inaintea implinirii termenului de prescriptie.

Prin urmare, fata de cele expuse mai sus, motivele invocate de petitionara se constata a fi nefondate, astfel incat, acestea nu pot fi luate in considerare la solutionarea favorabila a cauzei, contestatia societatii urmand a se respinge ca neintemeiata pentru suma de lei TVA.

4). Referitor la impozitul pe profit suplimentar in suma de lei si majorarile de intarziere in suma de lei.

Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca in mod legal si corect, organul fiscal a procedat la cuprinderea in decizia de impunere a diferentelor suplimentare la impozitul pe profit rezultate in urma constatarilor prezentate prin raportul de inspectie fiscala, in conditiile in care, la data la care avea scadenta la plata obligatia stabilita suplimentar, societatea inregistra impozit pe profit platit in plus.

In fapt, prin Raportul de inspectie fiscala, la Cap. III, pct.3.1, organele de control au prezentat constatarile din punct de vedere faptic si legal privind modul de stabilire, declarare si achitare a impozitului pe profit, rezultand o diferenta suplimentara in suma de **lei** si majorari de intarziere in suma de **lei**.

De asemenea, se precizeaza ca la data la care avea scadenta la plata acesta suma -15.02.2006, societatea inregistra un impozit pe profit platit in plus in suma de lei

Avand la baza Raportul de inspectie fiscala întocmit la data de 23.03.2007, organul fiscal a emis Decizia de impunere nr. 23.03.2007, care cuprinde obligatiile fiscale suplimentare la impozitul pe profit precum si motivele de fapt si temeiul de drept ce a determinat aceasata situatie fiscala a contribuabilului.

Se retine ca petitionara, pe de-o parte, isi insuseste suma stabilita suplimentar solicitand compensarea acesteia, inasa, nu este de acord cu includerea obligatiei in decizia de impunere, deoarece

inregistra un impozit pe profit platit in plus in suma de lei, motiv pentru care, pe de alta parte, solicita anularea sumei suplimentare de lei si a majorarilor de intarziere de lei..

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile **art. 83(1), 84(1) si art.107 din OG 92/2003/R/2005 privind Codul de procedura fiscala**, care precizeaza:

Art.83 (1) *Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:* a) *prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin. (4);*

b) *prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.*

Art.84 (1) *Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.*

Art. 92 *Obiectul și funcțiile inspecției fiscale*

(1) *Inspekția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora[...]*

(2) *Inspekția fiscală are următoarele atribuții: d¹) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;*

Art.107 *Raportul privind rezultatul inspecției fiscale*

(1) *Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.*

(2) *La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.*

Avand in vedere claritatea dispozitiilor legale citate, nelasand loc de nicio interpretare, si tinand cont ca suma de lei impozit pe profit reprezinta diferenta suplimentara fata de inregistrările si declarațiile fiscale ale societatii si nu fata de modul de achitare a impozitului pe profit, rezulta ca, in mod corect si legal, organul fiscal a cuprins in decizia de impunere suma in cauza.

Referitor la argumentele si solicitarea privind compensarea sumei, tinem sa precizam ca potrivit **Codului Civil art. 1143-1145** “[...] două datorii se sting reciproc în momentul când ele se găsesc existând deodată și până la concurența cotitatilor lor respective[...] iar la **art.112 din OG 92/2003/R/2005-privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:** (1) *Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel.[...]*(4) *Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce.[...]*”.

Astfel, se retine ca pana in momentul stabilirii prin decizia de impunere a diferentei suplimentare la impozitul pe profit nu se putea pune problema compensarii, datorita neexistentei obligatiei de plata.

Mentionam ca din cuprinsul Referatului cu propunerile de solutionare a contestatiei-pag.3, rezulta ca masura de compensare a fost deja luata de organul fiscal, suma in cauza fiind compensata cu impozitul pe profit achitat in plus de societate.

Referitor la majorarile de intarziere in suma de lei, facem urmatoarele precizari:

- din anexa 3 la raport, rezulta ca la stabilirea si calcularea majorarilor de intarziere, organele de inspectie fiscala au tinut cont de impozitul pe profit achitat in plus de societate.

- majorarile in cauza sunt calculate pe perioada 25.04.2006-30.09.2006, perioada in care impozitul pe profit datorat de societate a fost mai mare decat impozitul pe profit stabilit suplimentar de catre organul fiscal si nu sunt aferente sumei de lei.

In consecinta, tinand seama de cele expuse, in raport de documentele aflate la dosar si de dispozitiile legale citate, contestatia societatii urmeaza a se respinge ca neintemeiata pentru suma de **lei impozit pe profit si lei majorari de intarziere impozit profit.**

5). In ce priveste suma de lei TVA, aferent facturilor fiscale de aprovizionare cu uleiuri minerale.

Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca societatea contestatoare poate beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturile fiscale de aprovizionare a uleiurilor minerale, in conditiile in care aceste facturi nu reprezinta documente legal aprobate.

In fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna septembrie 2002 societatea s-a aprovizionat cu uleiuri minerale de la SC Q SRL si SC U SRL- , fara ca facturile fiscale eliberate de acesti furnizori, respectiv FF 15.09.2002 si FF 05.09.2002 si FF /07.09.2002, sa fie conforme cu prevederile legale in vigoare in perioada respectiva.

In drept, pentru speta in cauza sunt incidente prevederile art.32 din OUG nr. 158/2001 privind regimul accizelor aprobata prin Legea 523/din 17 iulie 2002, publicata in M.Of. nr.567/01.08.2002, care la pct. 11 precizeaza: "Alineatul (1) al art. 32 va avea următorul cuprins: (1) Pentru toate livrările și transferurile de produse prevăzute la art. 26 alin. (2), efectuate de către agenți economici producători interni, procesatori, importatori și comercianți în sistem angro de astfel de produse, se vor utiliza în mod obligatoriu, după caz, facturi fiscale speciale sau avize speciale de însoțire a mărfii."

Potrivit art.32, al.(2) si (3) din OUG nr. 158/2001 privind regimul accizelor: "(2) Facturile fiscale speciale și avizele speciale de însoțire a mărfii au regim special, sunt realizate în conformitate cu prevederile legale și se tipăresc de Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., utilizându-se hârtii, cerneluri speciale și alte elemente de siguranță.

(3) Pe lungimea în diagonală a fiecărui document prevăzut la alin. (1) se vor inscripționa cuvintele "Uleiuri minerale[...]".

Fata de prevederile legale citate, rezulta ca SC D SRL avea obligatia achizitionarii de uleiuri minerale numai pe formulare tipizate cu regim special aprobate prin lege.

Astfel, conform art. 62 din HG 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 345/2002 privind TVA, (1) Documentele legale prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza cărora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adăugată, sunt: [...] Pentru achizițiile de bunuri supuse accizelor documentul legal de deducere a taxei pe valoarea adăugată este exemplarul original al facturii fiscale speciale utilizate pentru circulația acestor produse, vizată de supraveghetorul fiscal.

Din coroborarea textelor de lege rezulta ca societatea contestatoare nu avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei TVA pentru facturile fiscale de achizitie a uleiurilor minerale ce nu reprezinta documente legal aprobate.

Referitor la argumentele aduse de societatea contestatoare, tinem sa mentionam:

- faptul ca dispozitiile legale invocate de organele de control, respectiv Legea 525/2002 privind regimul accizelor si HG nr.598/2002 pentru aprobarea Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata au fost abrogate prin dispozitiile Legii nr. 571/2003-privind Codul fiscal, nu inseamna ca nu sunt aplicabile pe perioada controlata.

- logic, dispozitiile Codului fiscal ce au intrat in vigoare incepand cu 01.01.2004, nu au cum sa fie aplicabile pe anul 2002, legea nu are putere retroactiva, ea dispune numai pentru viitor nu si pentru perioadele trecute (art.15-Constitutia Romaniei).

- adresa emisa de furnizorul SC U SRL ce poarta nr.06.09.2002 si primita de petitionara prin fax/13.04.2007 impreuna cu Avizul de insotire a marfii privind ridicarea facturilor speciale de catre furnizor precum si aspectele prezentate de contestatoare cu referire la modul de dobandire a facturilor speciale, nu pot fi luate in considerare la solutionarea favorabila a cauzei, intrucat, legea este imperativa, generala si nu suporta derogari, decat in cazurile in care sunt expres stipulate. Or, din cuprinsul de lege invocat mai sus rezulta ca nu exista exceptii. Legea are caracter unitar si se aplica pentru toti- "**...comercianții în sistem angro de astfel de produse, se vor utiliza în mod obligatoriu, după caz, facturi fiscale speciale...**".

Fata de cele expuse, rezulta ca, organele de control in mod corect si legal au luat masura de nedeductibilitate a TVA aferenta facturilor in cauza, masura prevazuta de legislatia privind taxa pe valoarea adaugata, respectiv la art.62 din HG 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 345/2002, contestatia societatii urmand a se respinge ca neintemeiata pentru suma de lei TVA

6). In ce priveste suma de **lei TVA**.

Se retine ca prin cererea formulata, petitionara contesta intreaga suma de lei TVA suplimentar stabilit prin Decizia de impunere, inasa, aduce motive doar pentru suma de lei TVA, din care lei TVA -analizata mai sus la pct.3 iar suma de lei- analizata la punctul anterior, ramanand suma de **lei TVA**, ca suma contestata si neargumentata.

Intrucat, petenta nu aduce argumente care sa inlature constatările organelor de inspectie fiscala cu privire la suma de **lei TVA**, contestatia urmeaza a **se respinge ca nemotivata pentru acest capat de cerere**.

In drept, se aplica dispozitiile **O.G. nr.92/24.12.2003** privind Codul de procedura fiscala, **art.175, alin.(1), lit.c)**, care precizeaza :“(1) *Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:[...] c) motivele de fapt si de drept*”, precum si **art.185, alin.(1)**, din același act normativ, corborat cu dispozitiile punctului **12.1, lit.b din OMFP nr. 519/27.09.2005** privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, potrivit carora: **art. 185 "(1) Prin decizie contestatia va putea fi admisa, în totalitate sau în parte, ori respinsa."** **pct.12.1** "Contestatia poate fi respinsa ca:[...] b) nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii.

7). In ce priveste suma de lei majorari de intarziere aferente diferentei de lei TVA.

Conform deciziei de impunere, accesoriile fiscale mentionate mai sus, in cuantum de **lei** sunt aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei.

Tinad cont de solutia de respingere pentru obligatia de plata principala in suma de lei -asa cum rezulta din cele relatate mai sus la pct. 3).; 5). si 6). din prezenta, pe cale de consecinta fiscala, conform principiului de drept "ACCESORIUM SEQUITUR PRINCIPALE", contestatia **se va respinge si pentru majorarile de intarziere in suma de lei**.

8). Referitor la solicitarea petitionarei privind suspendarea executarii actului administrativ fiscal atacat, doar pentru suma de suma de **lei impozit pe profit si lei majorari de intarziere impozit profit**, mentionam ca, prin solutionarea contestatiei, solicitarea suspendarii executarii nu mai are obiect.

De altfel, facem precizarea ca D.G.F.P. a jud. nu mai are competenta materiala privind aprobarea suspendarii, intrucat, prevederile art.185, al.(2) din O.G. nr.92/2003/R/2005-privind Codul de procedura fiscala, au fost modificate de prevederile O.G. nr.35/26 iulie 2006, care la punctul 38 stipuleaza:"*Alineatul (2) al articolului 185 va avea următorul cuprins:*

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei."

Pentru considerentele aratate si in temeiul prevederilor legale enuntate in cuprinsul prezentei, coroborate cu dispozitiile **art.178 -180 si art.185** din **OG nr.92/24.12.2003 privind Codul de Procedura Fiscala**, se

DECIDE :

1.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. D S.R.L.** impotriva Deciziei de impunere nr. /03.2007, pentru suma de **lei**, reprezentand:

- impozit pe profit lei;
- majorari de intarziere impozit pe profit - lei;
- taxa pe valoarea adaugata - lei;
- majorari de intarziere TVA - lei.

2.Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma de **lei TVA**.

3. Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 luni de la comunicare.